

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεωπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 224 της 16.9.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2007 — Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-406/06) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Παραπομπή στο Πρωτοδικείο)

(2007/C 95/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Landtag Schleswig-Holstein (εκπρόσωποι: S. Laskowski και J. Caspar)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση των από 10 Μαρτίου 2006 και 23 Ιουνίου 2006 αποφάσεων της Επιτροπής περί αρνήσεως παροχής στην προσφεύγουσα προσβάσεως στο έγγραφο SEC (2005) 420, της 22ας Μαρτίου 2005, το οποίο περιέχει νομική ανάλυση περί ενός συζητούμενου από το Συμβούλιο σχεδίου αποφάσεως-πλαισίου για τη φύλαξη δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται σε συνάρτηση με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμων στο κοινό, ή δεδομένων που μεταδίδονται μέσω δημοσίων δικτύων επικοινωνιών, με σκοπό την πρόληψη, τη διερεύνηση, τον εντοπισμό και τη δίωξη του εγκλήματος και των εν γένει ποινικών αδικημάτων, της τρομοκρατίας συμπεριλαμβανομένης (έγγραφο του Συμβουλίου 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82)

Διατακτικό της διατάξεως

1) Η υπόθεση C-406/06 Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής παραπέμπεται στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2) Το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2007 η Wineke Neirinck κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-494/04, Neirinck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Wineke Neirinck (εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, D. Martin)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των ΕΚ, της 14ης Νοεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-494/04,

— κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα που η ανααιρεσείουσα υπέβαλε πρωτοδικώς και, επομένως,

— να ακυρώσει την απόφαση της οποίας η προσφεύγουσα έλαβε γνώση κατά τη συνεδρίαση της Ενότητας ΟΙΒ.1 (Υπηρεσία υποδομών και προμηθειών στις Βρυξέλλες — Εφαρμογή της κτιριακής πολιτικής), της 4ης Μαρτίου 2004, κατά την οποία άλλος υποψήφιος είχε επιλεγεί για τη θέση νομικού στον τομέα της κτιριακής πολιτικής εντός της ΟΙΒ για την οποία η ανααιρεσείουσα είχε υποβάλει αίτηση (απόφαση προσλήψεως του D.S. ως έκτακτου υπαλλήλου και απόφαση να μην την διορίσουν ως έκτακτο υπάλληλο).

— να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2004 με την οποία η ανααιρεσείουσα πληροφορήθηκε την απόρριψη της υποψηφιότητάς της·

— να ακυρώσει την συνακόλουθη απόφαση της 27ης Απριλίου 2004 με την οποία η ανααιρεσείουσα πληροφορήθηκε ότι δεν πέτυχε στην προφορική δοκιμασία της διαδικασίας προσλήψεως συμβασιούχου και να ακυρώσει την απόφαση της ίδιας ημέρας για την πρόσληψη του D.S.·

- σε κάθε περίπτωση, να επιδικάσει το ποσό των 30 000 ευρώ, ex aequo et bono ως προκαταβολή·
- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στο σύνολο των δαπανών της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα επικαλείται έξι λόγους προς στήριξη της αναιρέσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο, προβάλλει, πρώτον, ότι το Πρωτοδικείο, κρίνοντας अपαράδεκτο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, παρέβη τις προϋποθέσεις παραδεκτού μιας προσφυγής που στηρίζεται στα άρθρα 236 ΕΚ καθώς και στα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, ειδικότερα, την έννοια της ενεργητικής νομιμοποίησεως. Η απόφαση προσλήψεως του D.S. ως έκτακτου υπαλλήλου πριν την 1η Μαΐου 2004 είχε πράγματι ως συνέπεια, αφενός, να αυξήσει τον αριθμό των υποψηφίων στη διαδικασία επιλογής συμβασιούχων για τη θέση που κατείχε η νυν αναιρεσείουσα και, αφετέρου, να καταστήσει αδύνατη τη χορήγηση στην τελευταία συμβάσεως έκτακτου υπαλλήλου, πράγμα που τονίζει σαφώς το συμφέρον της να επιτύχει την ακύρωση της αποφάσεως αυτής.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το γενικό καθήκον αιτιολογίας θεωρώντας ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση της 27ης Απριλίου 2004 μπορούσαν να θεωρηθούν ως αποτελούντα αρχή αιτιολογίας και οι πρόσθετες διευκρινίσεις που παρεσχέθηκαν κατά τη δίκη θέραπευσαν την αρχική ανεπαρκή αιτιολογία. Αφενός, η απόφαση της 27ης Απριλίου 2004 πράγματι δεν περιείχε καμία αιτιολογία σχετικά με την ειδική κατάσταση της αναιρεσείουσας και δεν έκανε λόγο για καμιά συγκεκριμένη περίπτωση ή για κανένα στοιχείο γνωστό στην αναιρεσείουσα, που θα της επέτρεπε να αντιληφθεί το περιεχόμενο της αποφάσεως αυτής. Αφετέρου, μια τέτοια έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορούσε να καλυφθεί με τις εξηγήσεις που παρέσχε η αρμόδια αρχή μετά την άσκηση της προσφυγής, άλλως θίγονται τα δικαιώματα του αμυνομένου και παραβιάζεται η αρχή της ισότητας των διαδίκων ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.

Με τον τρίτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία συνάγοντας, στη σκέψη 105 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η διαδικασία επιλογής δεν στηριζόταν σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων. Συγκεκριμένα, το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε αντίφαση προς τα υπομνήματα της καθής καθώς και με άλλα αποσπάσματα της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως με τα οποία το ίδιο το Πρωτοδικείο παραπέμπει ρητά σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων σε παρόμοια διαδικασία προσλήψεως.

Με τον τέταρτο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε επίσης τα αποδεικτικά στοιχεία και παρέβη την έννοια της καταχρήσεως διαδικασίας κρίνοντας ότι τα στοιχεία που αυτή προέβαλε δεν επέτρεπαν να αποδειχθεί η ύπαρξη καταχρήσεως της διαδικασίας ή προσβολής του συμφέροντος της υπηρεσίας. Το σύνολο των παραγόντων που προέβαλε η αναιρεσείουσα συνιστούσαν, αντιθέτως, εξίσου συγκλίνουσες και κρίσιμες ενδείξεις μιας καταχρήσεως διαδικασίας στο μέτρο που, καίτοι δύο χωριστές διαδικασίες οργανώθηκαν από την αναιρεσίβλητη, τα προς πλήρωση καθήκοντα ήσαν πανομοιότυπα, πράγμα που αντικατοπτρίζει τη βούληση της αναιρεσίβλητης να ευνοήσει τον D.S. προκειμένου να αναλάβει τα καθήκοντα της αναιρεσείουσας μετά τις 30 Απριλίου 2004.

Με τον πέμπτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο διαστρέβλωσε τις έννοιες του συμφέροντος της υπηρεσίας και του προφανούς σφάλματος εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η διαδικασία επιλογής συμβασιούχων δεν είχε παραβιαστεί και αρνούμενο, κατά συνέπεια, να ελέγξει την εκτίμηση που διατύπωσε η επιτροπή επιλογής για την προφορική δοκιμασία της αναιρεσείουσας.

Με τον έκτο λόγο, η αναιρεσείουσα προβάλλει, τέλος, παραβίαση εκ μέρους του Πρωτοδικείου των αρχών της αρωγής και της χρηστής διοικήσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (Ελλάς) στις 5ης Φεβρουαρίου 2007 — Μοτοσυκλετισκή Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε) κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-49/07)

(2007/C 95/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Μοτοσυκλετισκή Ομοσπονδία Ελλάδος Ν.Π.Ι.Δ (ΜΟΤ.Ο.Ε)

Καθής: Ελληνικό Δημόσιο